

Domašov u Šternberka

Kraj: Olomoucký

Správní obvod: Šternberk

Nadmořská výška: 425 m n. m.

Počet obyvatel: 345

Adresa URL: www.domasovusternberka.cz

Okres: Olomouc

GPS souřadnice: 49.705789N, 17.337894E

První pís. zmínka: 1220 (804 let)

PSČ: 785 01

Historie obce Domašov u Šternberka

První písemnou zprávu o obci Domašov obsahuje listina z roku 1220, která ji ve svém falzu ze 14. století uvádí jako Domassow. V tomto dokumentu stvrzuje král Přemysl I. klášteru Hradisku sporný les mezi Lasseziany - Laščany a Domassowem - Domašovem. Založení obce lze tedy datovat do období kolem roku 1220, kdy začala rozsáhlá kolonizační činnost kláštera Hradisko na tomto území.

Domašov byl původně osídlen českými kolonisty, kteří sem přicházeli z nížinných moravských oblastí. Na rozdíl od kolonizačního trendu olomouckého biskupství klášter při těchto aktivitách preferoval výhradně povolávání českých osadníků. Také vesnice patřící klášteru si dlouho uchovávaly český ráz. To se týkalo i obce Domašov, která byla prakticky až do počátku 17. století osídlena českými obyvateli. Silnou motivací k postupujícímu osidlování tohoto kraje byla představa peněžních výhod z kultivace půdy a také postupné objevování ložisek drahých kovů, železných rud a jiného nerostného bohatství.

Dokumentů, mapujících historii obce, se zachovalo velmi málo. Většina jich byla zničena při odsunu německého obyvatelstva. Jedním z dochovaných je listina z počátku 16. století, v níž moravský zemský hejtman Jan z Lomnice a na Meziříčí píše z rozkazu krále Vladislava obcím v majetku kláštera Hradisko, aby vypověděly poslušnost hradištskému opatu Janovi a zároveň aby povinné platby odváděly městu Olomouci. Tento návrh však nebyl při sporech mezi klášterem a městem respektován.

Cenným materiálem pro poznání majetkových a národnostních poměrů té doby jsou gruntovní registry kláštera Hradisko z let 1606 - 1700. Vesměs německá jména v těchto soupisech dokládají postupnou germanizaci Domašova. Jedním z mála zástupců českých usedlíků je např. roku 1609 uváděný Mikuláš Dlouhý či majitel mlýna Václav Mikl.

Uprostřed vesnice nedaleko kostela stávala domašovská rychta, připomínaná poprvé roku 1429. Stavení bylo údajně v roce 1627 vypáleno při nepřátelském vpádu Dánů. Za třicetileté války byl Šternberk i Domašov za krutých bojů vypálen a po válce se celá oblast stala bezútesnou. Počet obyvatel povážlivě poklesl také vlivem četných epidemií a hladomorů. Následná migrace způsobila odliv českého živlu, noví kolonisté přicházeli zejména z německy mluvících zemí. Jednou z takto germanizovaných vesnic se stal i Domašov.

Během prusko-rakouských válek v době vlády Marie-Terezie prošla obcí několikrát vojska před známou bitvou u Domašova nad Bystřicí 30. 6. 1758, kde byla poražena pruská zásobovací kolona s vojenským

doprovodem císařskými vojsky generálů Laudona a Šiškoviče.

V době osvícenství došlo v roce 1784 ke zrušení klášterní poddanosti a obec se dostala pod novou vrchnost zastoupenou Filipem Ludvíkem hrabětem Saint Genois. Toho roku byl zrušen také augustiniánský klášter ve Šternberku. Z prostředků tzv. náboženského fondu, sestaveného z majetku bývalých klášterů, byly mimo jiné dotovány nově vzniklé či stávající fary, v Domašově od roku 1766, a stavěny nové kostelíky, v obci roku 1788 kostel sv. Martina.

Nezanedbatelným zdrojem obživy pro domašovské obyvatele bylo domácí tkalcovství. Časem nacházeli pracovní příležitosti v nově vzniklých šternberských tkalcovských manufakturách.

Samostatnou obcí se Domašov stal po revolučním roce 1848. V novodobých dějinách, od roku 1975, zanikl a byl místní částí Šternberka. Statut samosprávné obce, řízené obecním zastupitelstvem vzešlým ze svobodných komunálních voleb, se Domašovu vrátil 1. ledna 1991.

